

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3576/2024
25.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Небојша Симић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из села ..., ..., чији је заједнички пуномоћник Зоран Аранђеловић, адвокат из ..., ради повреде права прече куповине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2597/2023 од 12.10.2023. године, у седници одржаној 25.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2597/2023 од 12.10.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2597/2023 од 12.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 711/20 од 11.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се поништи уговор о купопродаји закључен између тужене ББ као продавца и туженог ВВ, као купца, оверен од стране јавног бележника Јелене Баљевић из ... 25.09.2019. године под ОПУ 1209-2019 и све правне последице које је исти произвео, као и да се тужени обавезу да то признају и трпе. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена ББ да тужиоцу прода непокретности ближе наведене у овом ставу изреке и да ова пресуда замени уговор о продаји и послужи тужиоцу као основ за упис права својине на предметним непокретностима у Служби за катастар непокретности. Ставом трећим изреке, констатовано је да је тужба тужиоца у делу којим је тражио да суд пресудом обавести тужену да у року од 15 дана од правноснажности пресуде из судског депозита преузме 150.000,00 динара на име купопродајне цене предметних непокретности, повучена. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженима исплати парничне трошкове од 317.900,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2597/2023 од 12.10.2023. године, одбијена је жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена у ставу првом, другом и четвртом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – други закон), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, а ревизијским наводима којима се анализира закључак нижестених судова у погледу околности уплате купопродајне цене непокретности у депозит надлежног суда се заправо оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Осим тога, битне повреде одредаба парничног поступка не представљају дозвољен ревизијски разлог за изјављивање посебне ревизије. Тужилац уз ревизију не прилаже судске одлуке у којима је о истом чињеничноправном питању одлучено на другачији начин.

Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба због повреде права прече куповине поднета је 02.10.2020. године, а вредност предмета спора је 150.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**